

De oude portemonnee van opa Jan

Mama en Sem zitten gezellig in de huiskamer te lezen. Mama leest de stapel kranten waar ze eerder deze week nog niet aan toe gekomen is. Sem heeft een stapel oude Donald Duckjes van zijn kamer gehaald. Wat is het lekker rustig zo!

Plotseling zegt mama; Sem, weet jij waar die oude portemonnee van opa Jan is? Je weet wel, die bruine. Wil je eens gaan zoeken? Sem heeft eigenlijk geen zin maar is ook nieuwsgierig waar mama de portemonnee voor nodig heeft. Hij gaat naar zijn kamer. Sem hoeft niet echt te zoeken want hij weet bijna zeker dat de oude portemonnee in zijn speelgoedkist moet liggen. En ja hoor, helemaal onderin vindt Sem de oude portemonnee. Het is zo'n platte waar ook pasjes in kunnen. Weer in de huiskamer geeft Sem de portemonnee aan mama en vraagt; waar heb je die voor nodig mama? Mama vraagt, je speelt er toch niet meer mee? Ja zeg, natuurlijk niet! Sem vindt Lego nu veel leuker. Mama heeft intussen op tafel allerlei knutsel dingen klaar gelegd; een rol plakplastic, een schaar, een rol fel gekleurde tape en een folder waar op de voorkant een foto van een meisje staat. Wil je deze foto uitknippen vraagt mama aan Sem? Sem pakt het schaar en begint zo netje als hij kan de foto uit te knippen. Knutselen vindt hij best leuk. Wie is dat meisje, vraagt Sem? Vertel ik je zo, zegt mama. Ondertussen knipt mama een stukje plakplastic uit en daarna een paar strookjes van het felgekleurde tape. Als Sem klaar is plakt mama de foto met het plakplastic keurig op de oude portemonnee van opa Jan. Daarna mag Sem de strookjes felgekleurde tape er omheen plakken.

Dit meisje heet Kavitha, vertelt mama. Zij woont in India en is al elf jaar. Haar papa en mama werken allebei op het land maar verdienen niet genoeg geld om Kavitha naar school te laten gaan. Soms is er zelfs niet genoeg geld om eten te kopen. Daarom sparen we al heel lang met de kindergroepen van de kerk voor Kavitha. Ze kan dan wel naar school en er elke dag eten. Alleen waren wij dat sparen een beetje vergeten maar nu gaan we proberen om daar elke zondag weer aan te denken.

Mama pakt haar eigen portemonnee, haalt er een munt uit en stopt die in de opa Jan portemonnee. Dat is toch veel te weinig roept Sem! Dat is nou het mooie, zegt mama. Hoeveel kinderen zitten er bij jou in de groep? Sem denkt. Wel 7 of 8, zegt hij. Mama kijkt nog eens in haar portemonnee maar zoals bijna altijd zit daar bijna niks in. Dan pakt ze de knopen pot uit de kast en legt 8 grote knopen op een rij. Kijk Sem, elke knoop is zogenaamd 50 cent. Kun jij optellen hoeveel dat dan is? Sem telt; 50, 100 en zo verder tot 400. Goed zo zegt mama. Dat is dan al € 4, 00. En wanneer alle kindergroepen dat elke zondag doen dan is er meer dan genoeg om voor Kavitha te zorgen. We zetten de opa Jan portemonnee op het kastje in de gang. Zo kunnen we niet meer vergeten om op zondag geld voor haar mee te nemen. Zet jij de portemonnee alvast klaar?

Sem pakt de opa Jan portemonnee en zet hem een beetje open gevouwen op het kastje in de gang. Zo lijkt het net een fotolijstje!

Toepassing: in een tas heb ik voor elke kindergroep spaarbusjes meegenomen met een foto van Kavitha erop. Na het verhaal uitgedeeld aan een kind uit een groep. Als verrassingselement bleek in de tas tussen de spaarbusjes een opa Jan portemonnee te zitten met wat 50 cents munten erin. Dit bleek een hit, vooral omdat ik net deed of het ook voor mij een verrassing was. Kinderen de munten in het spaarbusje laten doen.

Het verhaal heb ik globaal in een schetsboek geschreven en daar wat illustraties bij gezocht. De illustraties heb ik eveneens in een PowerPoint gezet zodat iedereen mee kon kijken.

Dit verhaal is met toestemming overgenomen van Ria Kegel